

punkterne ere udtryffeligt nævnte af den Forfatter, jeg har paaberaabt mig. Spørgt ville ærede Medlemmer lægge Mærke til, at jeg her i Paragrafen har sat, at disse Anskaffelser og Anlæg maatte foretages efter en af Regjeringen lagt Plan. Jeg antager nemlig ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Zvermoes), at det er yderst vanskeligt for Folkerepresentationen at udskaffe en saadan Plan i dens Enkeltheder. Man kan bestemme den politiske og finansielle Side af Sagen; men naar man er bleven færdig med disse to Sider deraf, er det vistnok det Rigtigste, at vi benytte de Kræfter, vi betale for at udføre denne Forretning for Staten, de virkelig Sagtyndige i Regjeringen. Det er altsaa af dem, jeg forlanger, at de skulle udarbejde Planen. Det kan godt være, at det havde været rigtigere, om Flertallet var gaaet den samme Vej. Smidlertid har jeg her under de 5 følgende Poster nævnt de Anskaffelser, som skulle tilveiebringes. Jeg skal dernæst nævne Beføstningerne. Der er sagt, at Planens Udførelse ikke maatte overstige 30 Mill. Kroner. Jeg har beholdt dette Tal for at komme Flertallet imøde med Hensyn til, hvad det antager, der bør ydes, idet jeg ikke har villet skille mig fra det deri, og jeg vilde ønske, at det maatte være det muligt at sætte sin Plan i saa Henseende igjennem. Forsaavidt det skulde lykkes, skal jeg hvert Sted, hvor jeg kan komme dertil, være det behjælpelig med, at vi ikke gaa videre. Men om Berettigelsen til just at sætte de 30 Mill. Kr. ligger i noget Andet end den bestemte Villie: „hertil og ikke videre“, skal jeg lade være usagt. Jeg har dernæst foreslaaet et Tillæg til § 1, der gaar ud paa, at Udgifterne ved Overslytningen af de forskjellige hertil hørende Beholdninger udredes i Henhold til de aarlige Finantslove. Det er en meget stor Udgift, og De se deraf, mine Herrer, at jeg ikke hører til dem, som ikke ville yde det Nødvendige, naar der er et fornuftigt Formaal for vort Forsvarsvæsen, nemlig det at arbejde for, at Landet kan blive bestaaende paa den eneste Maade, hvorpaa jeg tror, dette er muligt, nemlig ved at blive anerkjendt som en neutral Stat. Saa er der Intet, som er mig for dyrt; thi det at bestaa som en selvstændig Stat og at være et frit Folk, som selv kan styre sine Anliggender, sætter jeg over alle andre timelige Goder. Der er Intet saa sørgeligt for mig som den Tanke, at vi skulde komme bort fra den herlige Selvstændighed, som vi hidtil have nydt. Uagtet den kan være truet, saa er den dog Gud være lovet tilstede endnu, og der er Ingen, som kan sætte større Pris paa dens Gaandhævelse end jeg. Derfor er det, at jeg er saa bitter en Modstander af Alt, hvad der gaar ud paa endog blot at levere et Paastud for dem, som ønske at komme vor Selvstændighed tillivs. Smidlertid vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at Beføstningen ikke vil blive saa stor, som de Herrer ville erindre, at man har antydet,

den vilde blive, dersom vi skulde have et Bæst anlagt paa Tjen af samme Udstrækning som det, vi her have. Det Bæst, som vil blive at anlægge paa Tjen, skal være et saadant, som er beregnet paa at bygge smaa Skibe, thi til de store Pantserfibe agter jeg ikke at være med til at bevilge Penge. Jeg vil kun sige, at jeg har ikke set, at der har været ført noget virkelig grundigt Bevis for, at den Plan, som blev forelagt af General Naasløff, var uholdbar. Jeg har tværtimod hørt Folk, der vare ligesaa sagtyndige, som nogen af de her tilstedeværende Sagtyndige udtale sig om, at det efter deres Mening var den ene rigtige Plan. Det synes ogsaa, som om Flertallet her dog ønsker noget at forlade de store Pantserfibe og at nærme sig henimod den Plan, som General Naasløff har havt, ja, jeg vil endog tro, at jeg med Sandhed kunde gaa saa vidt at sige, at det kun er tvungent, at man vil forlade denne. Jeg gjør opmærksom herpaa for at konstatere, at de Udgifter, som ere forbundne med Overslytningen, ikke ere blivne forglemte af mig, men at de ere paaregneede langt lavere, end de tidligere bleve fremstillede af en tidligere Krigsminister, som tillige var Marine-minister. § 2 har jeg allerede omtalt. I Flertallets Forslags § 3 er der fremstillet et lille Stykke af en Finantslov med Disposition af den samlede Sum til enhver enkelt af de Poster, som ere opstillede i § 1. Jeg vil dertil sige, at efter det Forslag, jeg har stillet der, idet jeg ikke har villet indlade mig paa, men har overladt til Regjeringens Plan at paavise, hvor Meget der vil behøves til hver enkelt Anskaffelse, har jeg heller ikke kunnet undlade at foreslaa, at disse Enkeltheder udgaa af § 3. Derimod har jeg holdt mig til $\frac{1}{10}$ af det Beløb, som antages at maatte anvendes i det Hele taget, altsaa indtil 3 Millioner Kroner. I Flertallets § 3 hedder Slutningen saaledes: „I de følgende Aar komme de øvrige Beløb først til Udbetaling efter særlig Bevilling paa Finantsloven“. Jeg har det imod denne Lov, set fra den finansielle Side, at den i Grunden opstiller et Slags Normalbudget for Befæstningsvæsenet; det er efter min Mening meget uheldigt. Vi have altid her ønsket, at Finantsloven saa lidt som muligt skulde være bunden ved tidligere loobestemte Dispositioner; vi have altid været imod, hvad man kalder et Normalbudget, medens vore Modstandere have ønsket, at Finantsloven egentlig ikke skulde være Andet end en Kodifikation af forskjellige Forbringinger, der gjøres i Henhold til særlige Love, og at den egentlige Bevilling var givet ved Lov. Her stilles det sammen og forlanges godkjendt for det vedkommende enkelte Aar; men dette have vi altid fra den Side, jeg hører til, modarbejdet. Man kunde maaske sige, at da der dog her er reserveret, at ingen Udbetaling maa finde Sted uden i Henhold til de enkelte Aars Finantslove, var der altsaa egentlig ikke gjort et saadant bestemt Skridt henimod et Normalbudget; men